

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

**ΙΘ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ**

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

1) Ὑστερα ἀπὸ μιά μακρὰ περίοδο κάμψεως τοῦ θρησκευτικοῦ φαινομένου, καθὼς καί μετὰ τὴν κατάρρευση τῶν ὑλιστικῶν καί ἀντιθρησκευτικῶν ιδεῶν καί πρακτικῶν τοῦ 20^{ου} αἰῶνος, διαπιστώνουμε μιά ἀπρόσμενη στροφή τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου στὴ θρησκευτικότητα καί τὴν πνευματικὴ ἀναζήτηση. Δυστυχῶς ὅμως ἡ θρησκευτικότητα αὐτὴ, ἀντὶ νὰ ἀναζητήσῃ τὸν ἀληθινὸ Θεὸ Ἰησοῦ Χριστό, παγιδευμένη ἀπὸ τὴν σύγχρονη ἐντελῶς ὑποκειμενικὴ φιλοσοφία, ἐπῆρε λάθος δρόμο καί ὀδηγεῖ πολλοὺς σὲ μιά θρησκευτικότητα, πού βάση τῆς ἔχει τὸν Ἀποκρυφισμὸ καί τὸν Ἐσωτερισμὸ, πού ἔχουν προσλάβει μορφή ἐπιδημίας σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο.

2) Ὁ Ἐσωτερισμὸς αὐτοπαρουσιάζεται σάν μιά μυστικὴ γνώση, μὴ κοινοποιήσιμη στοὺς ἀμνήτους. Ἀποκτᾶται μὲ διαδοχικὲς μυσήσεις, πού τάχα ἐπιτυγχάνονται μὲ αὐτονομημένες τεχνικὲς, οἱ ὁποῖες σκοπὸ ἔχουν νὰ ἐνεργοποιήσουν δῆθεν κρυμμένες ἐσωτερικὲς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωση μιᾶς ἐλίτ, μὲ ὑψηλότερες τάχα ἀναζητήσεις.

3) Ὁ Ἐσωτερισμὸς ξεκινάει μὲ βάσεις παγανιστικὲς συνδεδεμένες μὲ τίς εἰδωλολατρικὲς θρησκείες καί μάλιστα τῆς ἐποχῆς τῆς παρακμῆς τους καί καταλήγει νὰ ἐντάσσεται στὸ εὐρύτερο σύστημα τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ, μὲ πιὸ ἰσχυρὴ ἐπάνω του τὴν ἐπίδραση τοῦ θεοσοφικοῦ κινήματος.

4) Κοινὸς τόπος ὅλων τῶν Ἐσωτερικῶν ομάδων εἶναι ὁ θρησκευτικὸς συγκρητισμὸς, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται τὴν μοναδικὴ ἀuthεντία μιᾶς συγκεκριμένης θρησκείας, καί καλλιεργεῖ τὴν πίστη ἢ ὅτι ὅλες οἱ θρησκείες ὀδηγοῦν στὴν ἴδια «Ἐσώτερη Ἀλήθεια» ἢ ὅτι ὁ Ἐσωτερισμὸς ἀποτελεῖ ὑπέρβαση ὅλων τῶν θρησκειῶν.

5) Στη χώρα μας ο Έσωτερισμός εμφανίζεται από το τελευταίο τέταρτο του 19^{ου} αιώνα. Κατά την ιστορική του διαδρομή δρᾶ με πλήθος εξωχριστιανικῶν ομάδων, ὅπως ο Τεκτονισμός, ἡ Θεοσοφία, ἡ Ἀνθρωποσοφία, καί μέ ἐξευρωπαϊσμένες μορφές τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν καί τῶν πρακτικῶν τους (Γιόγκα, Διαλογισμός, Ρέϊκι, Ρεφλεξολογία, Τάϊ Τσί, ἐνεργειακές μορφές τύπου Τσί, πολεμικές τέχνες τῆς Ἀνατολῆς κ.λ.π.), πού ἀπό τούς ἀγνοοῦντες τήν ἀλήθεια γίνονται δεκτές σάν πρακτικές υγείας καί εὐεξίας. Στά πλαίσια αὐτά καλλιεργεῖται ἡ λεγόμενη «Θρησκεία Πελατῶν», πού ἀποτελεῖ κυρίαρχο φαινόμενο μέσα στήν χαώδη «Υπεραγορά Θρησκείας».

6) Ὁ Έσωτερισμός εἶναι ἓνα πνευματικό κίνημα ἀνθρωποκεντρικό. Ἀρνεῖται τόν Θεό ὡς Πρόσωπο παντοδύναμο, Δημιουργό καί Σωτήρα τοῦ κόσμου. Ἀλλ' ἀδυνατώντας νά ξεπεράσει τήν ἔντονα προσωπική θρησκευτικότητα τοῦ κάθε ἀνθρώπου, καταφεύγει στά ψυχικά θρησκευτικά συναισθήματα καί στόν ἐσωτερικό γύρω ἀπό αὐτά στοχασμό.

7) Κυρίαρχο δόγμα τοῦ Έσωτερισμοῦ εἶναι ὅτι Θεός, οὐράνια, ἐπίγεια, ὅλα στόν κόσμο εἶναι ὁμοούσια. Τά πάντα εἶναι «Ἕνα», μία «Παγκόσμια Συμπαντική Ἐνέργεια». Ὅλα ἀπορρέουν ἀπό αὐτήν. Ὅλα εἶναι προβολές αὐτῆς τῆς Συμπαντικῆς Ἐνέργειας. Δέν ὑπάρχει δημιουργία. Ὅλα Θεός καί ὕλη εἶναι ἐξ ἴσου ἄχρονα καί αἶδια. Ὁ Έσωτερισμός δέν δέχεται διάκριση τῆς θείας οὐσίας ἀπό τήν οὐσία τῶν κτιστῶν ὄντων.

8) Ἔτσι, γιά τόν Έσωτερισμό, ὁ ἀνθρώπος μόνον τότε βρίσκει τό ἀληθινό του «ἐγώ», ὅταν χάσει κάθε αἴσθηση προσωπικῆς ὑπαρξῆς καί ὑπόστασης, ὅταν ἀπορροφηθῆ στήν ἀπρόσωπη «συμπαντική ἐνέργεια»· ἐπομένως, ὅταν πάψει πιά νά ὑπάρχει· δηλαδή μέ τήν ἐκμηδένισή του!

9) Βασική τεχνική τοῦ Έσωτερισμοῦ εἶναι ὁ Διαλογισμός. Ὑπάρχουν πολλές μορφές διαλογισμοῦ. Κοινός παρονομαστής ὅλων εἶναι ὅτι δέν ἀποτελοῦν προσευχή. Καί πράγματι ὁ διαλογιζόμενος δέν ἐπιδιώκει διαπροσωπική κοινωνία μέ τόν Χριστό, ἀλλά νά διαμορφώνει τήν προσωπική του συνειδητότητα, νά ταυτιστεῖ μέ τίς ἀρχές τοῦ ἐσωτερισμοῦ φθάνοντας στό σημεῖο νά πιστεύει τόν ἑαυτό του σάν «Χριστό», δηλαδή σέ μία εἰδωλοποίηση τοῦ ἑαυτοῦ του.

10) Ἡ σύγχρονη φιλοσοφία τοῦ φιλελευθερισμοῦ, τοῦ «πολιτικῶς ὀρθοῦ» καί τῶν κρατικῶν νομοθεσιῶν ἀναγνωρίζουν στό κάθε ἄτομο ἀπόλυτο καί ἀπαραβίαστο δικαίωμα νά πιστεύει, ἢ νά μήν πιστεύει, καί νά ἀναζητεῖ τόν Θεό ἄνευ τῆς θέλῃ, ἢ νά μήν θέλῃ, ἄν θέλῃ καί ὅποτε θέλῃ, ἐσωτερικά, μέσα του, καί ἐσωτεριστικά, δηλαδή μέ τό εὐκόλο καλούπι, πού τοῦ προτείνουν τά κέντρα μυστικῆς ἐσωτερικότητος.

11) Ὁ Ἐσωτερισμός προπαγανδίζεται ἀπό συγκεκριμένα κέντρα, πού ἐμφοροῦνται ἀπό τό πνεῦμα τῆς «Νέας Ἐποχῆς», μέ κύριο στόχο τήν ὑποτίμηση τῆς Θείας Ἀποκάλυψεως τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης καί τόν παραμερισμό τοῦ Χριστοῦ.

12) Ὁ Ἐσωτερισμός, γέννημα τοῦ σύγχρονου ἀθεϊστικοῦ φιλελευθερισμοῦ ἀπορρίπτει τήν Θεία Ἀποκάλυψη. Κατά τόν Ἐσωτερισμό ὁ ἄνθρωπος ψάχνει ἄνευ τῆς θέλῃ, ἢ νά μήν θέλῃ, ἄν καί τί ὑπάρχει πέρα ἀπό αὐτή τήν ζωή, καί ἔτσι κατανατᾷ σέ μιά χαώδη κατάσταση καί πίστεως καί πολύ περισσότερο πράξεως, ἀφοῦ ἔχει φθάσει νά δέχεται ὅτι δέν ὑπάρχει διάκριση μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ. Καί συνεπῶς ὅλα γιά τόν ὁπαδό τοῦ Ἐσωτερισμοῦ εἶναι ἐξ ἴσου δεκτά.

13) Ἐμεῖς δεχόμεστε τήν μαρτυρία τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ὅτι ὁ Θεός ἀπό εὐσπλαγχνία καί φιλανθρωπία, γιά νά μή κατανατῆσουμε σέ τέτοιες πλάνες, σέ τέτοια λάθη θεώρησης τῆς ζωῆς τῆς δικῆς μας καί τοῦ κόσμου, φανερώθηκε σέ μᾶς ἀπό δική Του πρωτοβουλία, καί μᾶς ἀποκάλυψε τήν μόνη αἰώνια καί μέ ἀντικειμενική ἀξία ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀποτυπωμένη στήν Ἁγία Γραφή, ὅπως αὐθεντικά ἐρμηνεύεται ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Τό κυριώτερο στοιχεῖο τῆς Θείας Ἀποκάλυψεως εἶναι ὅτι ὁ Θεός ἀγαπάει τόν κόσμο τόσο, ὥστε ἔδωκε τόν Υἱό Του γιά τήν σωτηρία μας. Καί ὅτι ὁ Υἱός Του εἰσηλθε στήν ἀνθρώπινη ἱστορία, ἤλθε ἐν τόπῳ καί χρόνῳ, καί σταυρώθηκε γιά μᾶς. Τό κύριο σημεῖο διαφορᾶς μεταξύ χριστιανικῆς πίστεως καί Ἐσωτερισμοῦ εἶναι ὅτι ὁ Θεός δέν ἄφησε τόν κόσμο μόνο του, ἀλλά ἐργάζεται γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου. Καί ὅτι σώζει τόν κόσμο διά Ἰησοῦ Χριστοῦ, δηλαδή μέ βάση τήν πίστη στόν Χριστό. Ὅποιος δέν πιστεύει στόν Χριστό, ἐλπίδα σωτηρίας δέν μπορεῖ νά ἔχει.

14) Σημαντικός διάυλος γιά τή διοχέτευση τοῦ Ἐσωτερισμοῦ τῆς «Νέας Ἐποχῆς» στή σύγχρονη κοινωνία εἶναι καί ὁ Νεοπαγανισμός,

πού αυτοπροβάλλεται ως δήθεν συνέχεια τῆς «πατρῴας» παραδόσεως. Στόν νεοπαγανισμό ἐπιβιώνει δυναμικά ὁ Πνευματισμός, ἡ εἰδωλολατρία καί κυρίως ἡ μαγεία, ὅπως περιγράφεται στά βιβλία τοῦ Ἑρμητικοῦ Corpus.

15) Πληθώρα μαρτυριῶν τῶν νεωτέρων παγανιστῶν τῆς σύγχρονης μας νεοειδωλολατρίας (π.χ. «Ἐκκλησία τῶν Ἑλλήνων στό Θρήσκευμα», «Ἑλλήνων Ἱερατεῖον») τονίζουν ὅτι οἱ ὅποιες τελετές μαγείας, ἢ γενικά λατρείας τους, παρακωλύονται ἀπό τήν πλησίον ὑπαρξη χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Τέτοιες μαρτυρίες μᾶς ἔρχονται καί ἀπό τήν μακραίωνη ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί μᾶς λέγουν ὅτι τά πνεύματα, πού ἐνεργοῦν στίς μαγικές τελετές τῆς νεοειδωλολατρίας εἶναι δαιμόνια, δηλαδή ἐκπεσόντες ἄγγελοι, πού δέν ἀντέχουν νά αἰσθάνονται παρουσία τοῦ Χριστοῦ κοντά τους, ἢ προφερόμενο τό Ὄνομά Του, ἢ τήν δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, γιατί μπροστά στόν Χριστό εἶναι ἀνίσχυρα, ἕνα μηδέν, ἄγγελοι ἀποστάτες.

16) Ὁ Ἑσωτερισμός, ἐπίσης, ἀποτελεῖ ὑπόβαθρο τῆς ψυχαναλυτικῆς σχολῆς τοῦ Κάρολ Γιούνγκ, ὁ ὁποῖος, ἐνῶ δέν ἀπορρίπτει ποτέ ριζικά καί ἀπερίφραστα τόν Χριστιανισμό, καί μάλιστα ἐνίοτε τόν ὑπερασπίζεται ὡς ζωτική παράδοση τοῦ δυτικοῦ κόσμου ἔναντι τῶν ποικίλων ἀνατολικῶν δοξασιῶν καί παραδόσεων, οὐσιαστικά πρόσκειται στόν πνευματισμό καί βρίσκεται σέ βαθιά καί ἀσυμφιλίωτη διάσταση μέ τήν Χριστιανική πίστη.

17) Ὁ Ἑσωτερισμός γιά δική του προπαγάνδα παρερμηνεῦει οὐσιαστικά καί συστηματικά τά χριστιανικά γεγονότα καί κείμενα καί προσπαθεῖ νά ἐμφανισθεῖ ὡς «Χριστιανικός». Ἔτσι, συχνά, στά ἐσωτεριστικά κείμενα συναντᾶμε ἀποσπάσματα ἀπό τίς Ἅγιες Γραφές καί ἀπό τά λόγια τῶν νηπτικῶν Πατέρων, πού τά παρουσιάζουν εὐνοϊκά γιά τίς θέσεις τους. Αὐτή εἶναι, ἄλλωστε, ἡ μέθοδος, ὅχι μόνο τοῦ Ἑσωτερισμοῦ, ἀλλά καί ὅλων τῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Μέ τήν μέθοδο αὐτή ἐπιδιώκουν – καί ἐνίοτε τό ἐπιτυγχάνουν – νά παραπλανήσουν καί νά παρασύρουν ἀστήρικτες ψυχές.

18) Ἡ ἀπόσταση τοῦ Ἑσωτερισμοῦ ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική πίστη εἶναι χαάδης! Διότι ὁ Ἑσωτερισμός εἶναι ἡ πλήρης ἐκφραση τῆς εἰδωλολατρικῆς καί δαιμονικῆς πλάνης γιά τήν

αὐτονόμηση τοῦ ἀνθρώπου καί τήν πλήρη ἀπομάκρυνσή του ἀπό τόν ἀληθινό Θεό. Καί καταλήγομε: Ζωή τοῦ κόσμου δέν εἶναι ἕνας ψεύτικος ὑποκειμενικός διαλογισμός. Ζωή τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Χριστός, ὁ μόνος Ἀληθινός Θεός καί Σωτήρας.

Β' ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

- 1) Ἐνημέρωση τοῦ Κλήρου μέσω ἱερατικῶν συνάξεων τῶν κατά τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων.
- 2) Ἀξιοποίηση τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιαστικῶν ἐντύπων Ἱερῶν Μητροπόλεων καί ἐνοριῶν πρός ἐνημέρωση τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος.
- 3) Ἐνημέρωση τῶν Κατηχητῶν στά πλαίσια τῶν ἐπιμορφωτικῶν σεμιναρίων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.
- 4) Ἀξιοποίηση τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ διαδικτύου πρός ἐνημέρωση ποιμένων καί ποιμνίου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἵρέσεων
Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέζης
κ. Μελέτιος.

Οἱ Ἐκπρόσωποι

Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας

Πατριαρχείου Ρωσίας

Πατριαρχείου Σερβίας

Πατριαρχείου Ρουμανίας

Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας